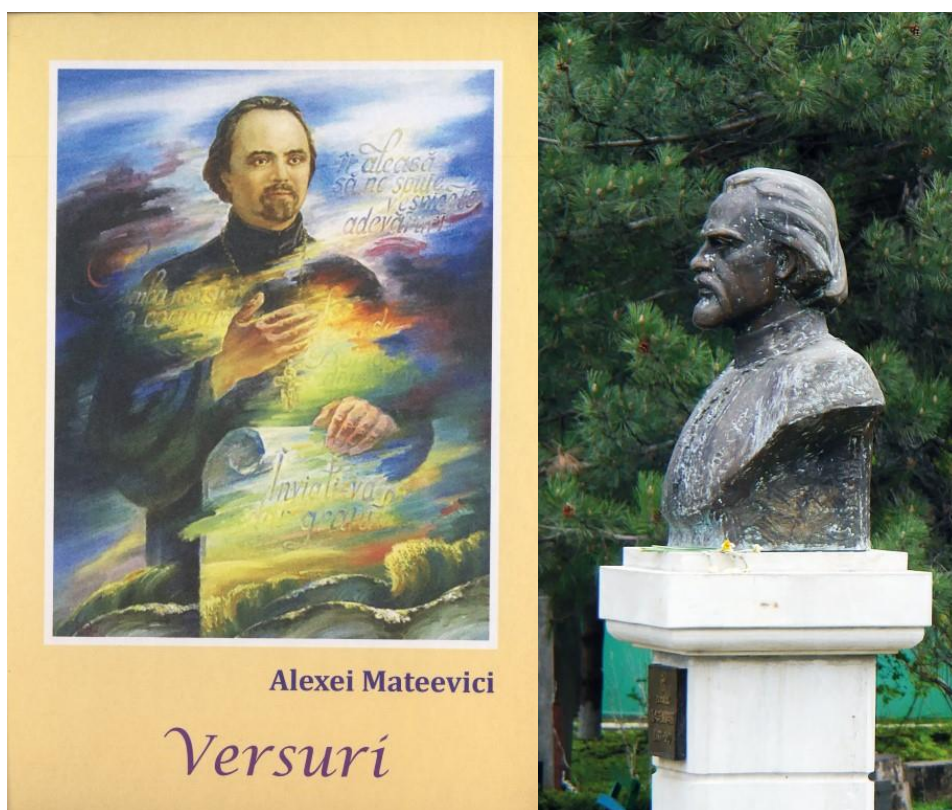

Slugă credincioasă a lui Hristos și a neamului, Prea Cucernice Părinte Alexei!

(Prefața semnată de preotul dr. Petru Buburuz la volumul “Alexei Mateevici. Poezii”, apărut cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la publicarea poemului “Limba noastră” și a centenarului nemuririi poetului și preotului martir, Alexei Mateevici)

Cu ani în urmă, în speranța întregirii neamului și în preajma Unirii lui, ai trăit aceleași frământări ca și noi astăzi. Pentru sfânta cauză ai folosit deopotrivă și arma preoției, și arma poeziei. În lupta pentru cele răpite — limba și alfabetul latin, pentru demnitatea călcată în picioare de străini — ne-ai fost și continui să ne fii drapel și călăuză. Inspiratul și nemuritorul tău imn îl purtăm pe buze și în inimi.

Acum pământul și poporul basarabean se trezesc «din somnul cel de moarte», și în această deșteptare te avem în ceruri ca pe un rugător fierbinte către Mântuitorul, ca să ne dăruiască izbânda în lupta care de atâta vreme ne cere pâine, și sânge, și vieți, fără a ne da ceea ce ni s-ar cuveni pentru asemenea jertfe - LIBERTATEA!

Ca și în pilda evanghelică, în timpul nopții diavolul aruncă sămânța dezbinării între frați — și pe un mal al Nistrului și pe celălalt, ba chiar și pe cel al Prutului. Mai mult decât atât. Această sămânță rea a ajuns și în ogorul Domnului. Și cel mai trist e că a dat colte, însă, cum era și de așteptat, un colte monstruos, cu numele dezbinarea Bisericii din Moldova-Basarabia.

Ne vezi, ne auzi, parinte Alexei? Aflându-te în preajma lui Dumnezeu, roagă-L să nu deie uitării acest colț de țară răpit, acest neam multpătimit, să nu-l lase pradă răilor și necredincioșilor. Și mai roagă-L pe Împăratul luminii și al lumii să ne acopere cu mila Sa

nemărginită și cu îndurarea Sa profundă... De acolo de unde ești, trimite-ne încă o dată sufletul și cuvântul tău înlăcrămat. Vino iarăși printre noi, fie-ne prooroc și înaintemergător. Povățuiește-ne ce să facem și cum să facem ca să biruim o dreaptă; alege-l dintre toți pe cel care ne va putea scăpa țara și credința...

Fiu al poporului și Părinte al neamului, vrednic slujitor al Bisericii și moștenitor al adevărului lui Hristos, scumpe părinte Alexei! Ai mers neîncetat pe drumul Crucii, întru slava lui Hristos și binele neamului. Nu ne uita și acum în rugăciune și roagă-te în aceste clipe de grele încercări împreună cu noi, cei întristați și deznădăjduți:

«Doamne, Dumnezeu nostru, Care cu negrăita bunătate și înțelepciunea Ta ai purtat de grijă poporul nostru românesc, ca să faci din el un popor ales al Tău și i-ai dat spre moștenire țara aceasta, și ai întemeiat într-înșea Biserica Ta, întru care se preaslăvește sfânt numele Tău, și prin ea ai sfințit pe strămoșii noștri și i-ai făcut vrednici să slujească Ție, ca Domnului și Împăratului Lor; caută cu milă, din locașul Tău cel sfânt, asupra Țării acesteia și asupra poporului ei, care cheamă numele Tău cel sfânt, și nu-L lăsa fără acoperământul și grija Ta, dăruiește-i pace și îmbelșugarea roadelor pământului, ca să poată dărui și celor lipsiți, proslăvindu-se prin aceasta Prea Sfânt Numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Auzi-ne, Doamne, și ne miluiește».

La capătul celor trei pătrare de veac de la mutarea ta la cele veșnice, primește, scumpul nostru Părinte spiritual, acest firesc omagiu și recunoștința întru slujirea-ți nepătată a Bisericii și a neamului. Fii celor ce necinstesc haina preoției aspru muștrător și celor slabi puternic ajutorător, întărește-i pe toți în dreapta credință și ne servește tuturor călăuză și toiag spre viitor.

Al Prea Cucerniciei Tale
nevrednic adorator și rugător,
protoiereu **Petru BUBURUZ**

20 octombrie 1992, Chișinău

(Prefață la lucrarea îngrijită de poetul Dumitru Matcovschi: **“Părinte al Limbii noastre: Închinare către Mateevici”**). Redacția revistei “Basarabia”, Chișinău-1992.

Dar suntem foarte amărâți, lucrurile merg tot mai rău și mai rău: noi mai rămînem în lumea aceasta, lumea imperiilor și împărățiilor, cu care se lăuda cel viclean cînd îl ispitea pe Iisus în pustie. Avem tot felul de ispite și constrîngeri, mai ales culturale și spirituale și la nivel de psihic: desfrîu și dezmaț fără de margini, erotism și distracții fără măsură, propogate intensif de toate formele mass-media, cinema și internet, ocrotite de stat și guverne dionisiace, iubirea de argint avînd ca idol dolarul și euro, case și casteluri, extra-limuzine, bănci și alte mijloace, vînzări imense de armament și droguri, trafic de persoane și robie, judecăți nedrepte, minciună, propagandă subversivă și terorism la nivel de state și multe, multe altele. Grupuri sociale sărăcite, amăgite, tîlhărite, îndoctrinate, drogate, cu identitate perversă și manipulate la nivel de parlament, guvern, partide. Ultimele se referă îndeosebi la Basarabia noastră, unde se fură oamenii, băncile, drumurile, contractele și tot ce vrei, corupție la nivel de stat, neîncredere și parcă fără speranțe de viitor. Lumea fuge din acest stat artificial, creat de Stalin și Hitler, care au reușit să profaneze, să distrugă și să dezbine unitatea de istorie, limbă, cultură, credință și Biserica a Neamului nostru.

Suntem în greutăți și mare derutare – răuvoitorii neamului nostru doresc să ne ia nu numai belșugul și roadele muncii noastre, dar și sufletul. E o luptă acerbă pentru credința și sufletul nostru. Dar nu disperăm, avem acest sfânt dar de la Dumnezeu –speranța. Mîntuitorul nostru ne-a făgăduit: „Și iată Eu cu voi sînt în toate zilele, pînă la sfîrșitul veacului. Amin!” (Mat. 28,20). Și altă făgăduință forte, dată Apostolului Petru: „Tu ești Petru (piatră, stîncă) și pe această piatră (=piatra credinței Apostolului Petru , dar și a noastră) Voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui” (Mat. 16,18). Dacă Hristos e cu noi, cine este împotriva noastră?

Avînd această întărire în credință și această speranță dumnezeiască, te rugăm și pe tine , scumpe părinte Alexie, să înalți și tu, acolo la tronul lui Dumnezeu cel Atotputernic, rugăciunile tale, unite cu ale noastre, pentru această Basarabie înrobită de forțele întunericii și pentru poporul ei derutat, ca Dumnezeu să reverse peste el din Lumina Sa cea dumnezeiască și să ne scoată din întunericul păcatului.

Cu profundă tristețe, dar și cu mare speranță și optimism real, argumentat de credința noastră și de Învierea lui Hristos, pășim înainte, ducînd lupta cea dreaptă pentru viața veșnică. „Hristos a Înviat!” – „Adevărat a Înviat Hristos!”.

Cu recunoștință și profundă cinstire și amintire

Prot. Petru Buburuz

6 mai 2017

